

поєднанні пізнавальних ставлень і практичних навичок, знань і вмінь, цінностей, емоцій, поведінкових компонентів, тобто усього того, що можна мобілізувати для активної дії.

Т.В. Нескуба

АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Роль освіти на сучасному етапі розвитку України виходить з завдань і вимог динамічно змінюваного сучасного суспільства. Забезпечення якісної підготовки фахівців залежить від ефективності навчального процесу.

Значний інтерес у професійній освіті мають активні методи навчання, сутність яких полягає у створенні дидактичних і психологічних умов, що сприяють прояву інтелектуальної, особистісної та соціальної активності студентів.

Виділяють ряд відмінних особливостей активного навчання:

1. Примусова активізація мислення, коли студент змушений бути активним незалежно від його бажання.

2. Досить тривалий час залученості студентів у навчальний процес, оскільки їхня активність повинна бути не короткочасною або епізодичною, а значною мірою стійкою і тривалою (тобто протягом всього заняття).

3. Самостійне творче прийняття рішень, підвищення ступеня мотивації та емоційності студентів.

4. Постійна взаємодія студентів і викладачів за допомогою прямих і зворотних зв'язків.

На сьогоднішній день існує багато розроблених активних методів навчання, так, наприклад, у практичній педагогічній діяльності на занятті можна використовувати метод мозкового штурму, фундаменталістський метод, кейс-стаді метод, метод «сократичний діалог», метод проекту, метод «займіть позицію», метод «ланцюжка» та ін.

Для технічних та економічних спеціальностей університетського рівня прийнятним є Аналіз конкретних ситуацій (case-study) - ефективний метод активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів.

Названий метод характеризується такими ознаками: наявність конкретної ситуації; розроблення групою (підгрупами або індивідуально) варіантів вирішення ситуацій; публічний захист розроблених варіантів вирішення ситуацій; підведення підсумків та оцінка результатів заняття.

Розрізняють декілька видів ситуацій:

1. «Ситуація–проблема» являє собою опис реальної проблемної ситуації. Мета: знайти рішення ситуації або прийти до висновку про його неможливість.

2. «Ситуація-оцінка» описує становище, вихід з якого вже знайдений. Мета студентів: провести критичний аналіз прийнятих рішень, дати мотивований висновок з приводу даної ситуації та її вирішення.

3. «Ситуація–ілюстрація» представляє ситуацію і пояснює причини її виникнення та описує процедуру її вирішення. Мета: оцінити ситуацію в цілому, провести аналіз її вирішення, сформулювати питання, висловити згоду, незгоду.

4. «Ситуація–випередження» описує застосування вже прийнятих раніше рішень, у зв'язку з чим ситуація носить тренувальний характер або служить ілюстрацією до тієї чи іншої теми. Мета: проаналізувати дані ситуації, знайдені рішення, використавши при цьому набуті теоретичні знання.

Результатом застосування активних методів навчання є збільшення досвіду творчої діяльності, готовність до практичної активної діяльності, вміння моделювати і приймати професійні рішення.

І.В. Паламарчук

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ

Подолавши перші тривожні десятиліття нової епохи, людська цивілізація стає на новий етап свого розвитку – становлення інформаційної цивілізації. Слід зазначити, що фахова підготовка сучасних конкурентоспроможних менеджерів має обов'язково враховувати зміни парадигми суспільного розвитку. Йдеться про зміни індустріального суспільства новою економічною системою – економікою знань. Економіка знань розкриває нову роль і місце людини в сучасному суспільстві, вплив інформації – як головної продуктивної сили – і суб'єкта виробництва на розвиток економічної системи. У системі економіки знань одне з провідних місць посідає вища професійна освіта як джерело інтелектуального капіталу та інноваційного потенціалу нації.

Формування і подальший розвиток управлінця сьогодні можливі лише на засадах спеціальної поетапної професійної підготовки, поєднання у ній науково-теоретичних досягнень вітчизняної педагогічної науки, організаційно-технологічних розробок, передової практики, здобутків провідних світових шкіл менеджменту, що забезпечить високий рівень компетентності керівника та неперервність підготовки менеджера як висококваліфікованого професіонала.

Можна стверджувати, що запорукою якісної професійної підготовки фахівця–управлінця виступає оптимально організований навчальний процес у вищій школі, який передбачає тенденцію руху від пізнання до самопізнання і творчості. Провідна роль у цьому процесі надається